

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Miroslav Duda
Diplomová práce: Zobrazení Boha ve filmu
Vedoucí práce: Mgr. Libuše Martínková
Oponent práce: Prof. PhDr. Luboš Kropáček, CSc.

Student Miroslav Duda předkládá ve své diplomové práci s názvem „Zobrazení Boha ve filmu“ zajímavý přehled problematiky, která spadá přinejmenším do dvou vědních oborů – teologie, respektive religionistiky a filmové teorie. V rámci rozsahu, který je předepsán pro magisterskou práci, prokazuje diplomant, že je s látkou detailně seznámen a šíře jeho vědomostí značně přesahuje hranice oborů, které byly předmětem jeho studia.

S tímto vědomím si troufl i na vlastní návrh systematického uchopení tématu. Jeho originální přístup snese srovnání s přístupy respektovaných odborníků k látce a v mnohém je relevantně doplňuje, což je skutečnost, kterou bych ráda v rámci celkového hodnocení ocenila velmi pozitivně.

V této souvislosti si ale dovoluji malou poznámku – práce se svým zaměřením a strukturou podobá studii, kterou v loňském roce obhajovala na této fakultě studentka Veronika Schieblová, obě práce navazují na studijní předmět „Křesťanství a nová média“, Ve srovnání s výbornou prací „Zobrazení ďábla v současném filmovém umění: zaměřeno na americkou, respektive britskou tvorbu od 60. let do současnosti“ pak ale, bohužel, práce kolegy Dudy působí jako poněkud nedotažená. Jedním z momentů, kde se tato skutečnost negativně projevila, byla volba titulu práce, včetně anglického překladu. Na studentovu obhajobu uvádím, že si během studia prošel poměrně složitým procesem výběru tématu a jeho dalšího třibení a pravděpodobně jen díky tlaku, jakkoli obvyklému v případě magisterských zkoušek, své úsilí nedovedl do ideálního konce, což je práci na škodu. Nevhodná volba anglického překladu, která pramenila ze studentovy nejistoty a na kterou poukazuje správně i oponent, je odrazem (nejen) studentovy pojmové nejistoty, ale celkové terminologické nouze v rámci dané problematiky. Student by měl tedy v rámci obhajoby dostat prostor k diskusi nad tímto tématem.

V 1. kapitole představuje Duda Vatikán netradičně jako jednu ze světových mediálních mocností, s neuvěřitelným vlivem na vkus filmových diváků i na objemy distribuce filmových děl. Tento užitečný exkurz do historie vztahu církve / Vatikánu k filmovému umění je, dle mého soudu, nejcennějším přínosem celé práce a troufám si říci, že je to poprvé, kdy je v českém prostředí téma takto uceleně zpracováno. Poukázat na film, event. televizi a video jako účinný nástroj pro šíření ideologie bylo dalším klíčovým momentem této kapitoly.

V kapitolách 2 až 4 pak student sleduje časovou osu vývoje přístupu producentů, režisérů a také diváků, k filmům s křesťanskou, resp. biblickou tematikou. Správně začíná u hollywoodských pionýrů, prostor dostala revolta sedmdesátých let a končí ekumenickým hnutím v letech devadesátých. Je škoda, že nemohl pokračovat ještě dobou přelomu tisíciletí či současnosti a zmínit se blíže například o silném vlivu animované tvorby tak, jak na to ostatně upozorňuje i prof. Kropáček ve svém posudku. Potěšilo mě naopak zařazení kapitoly 5, kde se student věnuje detailněji dvěma kontroverzním milníkům filmového umění – Gibsonovu „Umučení Krista“ a Scorseseho „Poslednímu pokušení Krista“. I zde by se, dle mého soudu, slušelo kapitolu rozšířit o další díla, student se ale evidentně obával překročení limitu rozsahu diplomové práce.

Celkový dojem z obsahu práce je výborný. Ve formální stránce jsem, bohužel, shledala tyto nedostatky - nedbalý a místy chaotický poznámkový aparát, nejednotná transkripce jmen, překlepy a drobné chyby ve formátování. Navzdory tomu představuje tato práce, zvláště pokud by mohla být v budoucnu dopracována a revidována, jednoznačný přínos pro studenty i odborníky z obou oborů. S ohledem na formální nedostatky navrhuji hodnocení velmi dobře nebo výborně s přihlédnutím k výsledkům ústní obhajoby.